

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.423 van 22 september 2014
in de zaak A. 213.715/IX-8481**

In zake: Charlotte DE CUYPER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Verbist
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Graaf van Hoornestraat 51
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW ONZE-LIEVE-VROUWECOLLEGE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jim Deridder
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210A bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 17 september 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de raad van bestuur van de vzw Onze-Lieve-Vrouwecollege van 15 september 2014 om de over Charlotte De Cuyper delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

De verzoekende partij vraagt eveneens bij wijze van voorlopige maatregel “een redelijke en korte termijn op te leggen binnen dewelke de delibererende klassenraad opnieuw moet samenkomen om een nieuwe beslissing te nemen rekening houdend met alle elementen van het dossier”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 september 2014, om 11.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stijn Verbist, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het schooljaar 2013-2014 als leerling ingeschreven in het eerste jaar van de derde graad humane wetenschappen aan het Onze-Lieve-Vrouwecollege te Antwerpen.

Einde juni 2014 kent de delibererende klassenraad haar een oriënteringsattest C toe.

Na overleg met de directeur en een tweede samenkomst van de delibererende klassenraad, wordt door deze laatste op 27 juni 2014 beslist om aan verzoekster bijkomende proeven op te leggen.

3.2. Op 26 augustus 2014, na kennis te hebben genomen van de resultaten van de bijkomende proeven, beslist de klassenraad om een C-attest toe te kennen aan verzoekster.

In die beslissing wordt als beroepsmogelijkheid vermeld dat verzoekster uiterlijk op de derde dag na de mededeling ervan “een persoonlijk onderhoud [kan] aanvragen met de afgevaardigde van het schoolbestuur of de voorzitter van de delibererende klassenraad [...] of zijn afgevaardigde”.

3.3. Vervolgens doet verzoekster op 29 augustus 2014 dit recht op overleg gelden.

3.4. Na een persoonlijk onderhoud met de directeur deelt deze op 5 september 2014 aan verzoekster zijn beslissing mee om de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

Hij wijst erop dat in het geval verzoekster de betwisting volhoudt zij “zich volgens de procedure voorzien in het schoolreglement (2013-’14, <http://olvc.telenet.be>)” moet “richten tot de interne beroepscommissie”.

3.5. Op 9 september 2014 tekent verzoekster een gemotiveerd beroep aan bij de beroepscommissie.

Op 15 september 2014 adviseert de beroepscommissie, verzoekster gehoord, aan het schoolbestuur om de over verzoekster delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

3.6. Op 15 september 2014 beslist de raad van bestuur van de verwerende partij “dat de delibererende klassenraad 5HW (2013-14) niet opnieuw samengeroepen wordt betreffende de attestering van Charlotte De Cuyper”.

IV. Gewijzigde regelgeving inzake het georganiseerd administratief beroep

4. De Vlaamse decreetgever heeft aan de betrokken personen die geen vrede nemen met de beslissing van een delibererende klassenraad over het al dan niet slagen van een leerling in het secundair onderwijs een verhaalmogelijkheid geboden in de school.

Zoals voor alle procedures van georganiseerd administratief beroep, geldt ook voor deze verhaalmogelijkheid dat ze volledig moet worden uitgeput en in elke fase op een regelmatige wijze moet worden doorlopen, opdat er sprake kan zijn van een voor de Raad van State aanvechtbare eindbeslissing.

5. Tot voor kort regelden de artikelen 115/4 en 115/5 van de Codex Secundair Onderwijs dit recht van de leerling op bezwaar tegen een beslissing van de delibererende klassenraad binnen de school, teneinde deze aan een nieuw onderzoek te doen onderwerpen. De beslissing waarmee de bedoelde procedure werd afgesloten, was de eindbeslissing, vatbaar voor beroep voor de Raad van State.

Die eindbeslissing kon zijn, ofwel de beslissing van het schoolbestuur om de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen (artikel 115/4, 5°) ofwel de beslissing van de delibererende klassenraad, nadat het schoolbestuur, na advies van de beroepscommissie, beslist had de delibererende klassenraad andermaal samen te roepen (artikel 115/4, 6°).

6. Bij decreet van 4 april 2014 ‘houdende diverse maatregelen betreffende de rechtspositie van leerlingen in het basis- en secundair onderwijs en betreffende de participatie op school’, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 augustus 2014, is deze verhaalmogelijkheid ingrijpend gewijzigd.

Deze wijziging is in werking getreden op 1 september 2014.

De decreetgever heeft het niet wenselijk geacht om deze inwerkingtreding met overgangsrecht te begeleiden, inzonderheid door te beslissen dat procedures die reeds hangende zijn afgewerkt zouden worden volgens de voorheen geldende regels of dat de nieuwe regels slechts zouden gelden voor klassenraadsbeslissingen over het schooljaar 2014-2015 en later.

Aldus zijn de vroegere bepalingen met ingang van 1 september 2014 opgeheven en de nieuwe regels onmiddellijk in werking getreden.

7. Een orgaan van actief bestuur is ertoe gehouden, zo lijkt, de regelgeving toe te passen zoals die geldt op het ogenblik dat hij beslist over de aanvraag, het beroep, kortom de zaak die hem wordt voorgelegd.

8. De in de voorliggende zaak bestreden beslissing van het schoolbestuur dateert van 15 september 2014.

Op dat ogenblik had het schoolbestuur op het eerste gezicht moeten vaststellen dat artikel 115/4 van de Codex Secundair Onderwijs, waaruit hij zijn beslissingsmacht put om in het kader van de administratieve beroepsprocedure een finale uitspraak te doen, opgeheven was en dat zowel voor hem als voor de delibererende klassenraad iedere rechtsgrond om nog een finale uitspraak te doen in de beroepsprocedure, ontbrak.

Terecht, op het eerste gezicht, weigert het schoolbestuur dan ook om de over verzoekster delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen.

9. Eveneens op dat ogenblik was de verhaalmogelijkheid evenwel geregeld bij artikel 123/10, § 3, van de Codex Secundair Onderwijs, die – gegeven de toenmalige stand van de administratieve beroepsprocedure over het bezwaar van verzoekster – ertoe lijkt te moeten leiden dat het schoolbestuur had moeten vaststellen dat de beslissingsmacht bij een beroepscommissie is komen te liggen en dat het dienovereenkomstig had moeten handelen.

Die overeenkomstig artikel 123/12, § 2, van de Codex Secundair Onderwijs samengestelde beroepscommissie kan, na alleszins de betrokken personen en de leerling in kwestie en in voorkomend geval leden van de klassenraad te hebben gehoord, beslissen tot (1) de gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van onontvankelijkheid, dan wel, nadat de beroepscommissie al dan niet aan de leerling bijkomende proeven of opdrachten heeft opgelegd, (2) de bevestiging van het oorspronkelijk evaluatieresultaat of (3) de vervanging door een ander evaluatieresultaat.

Het is tegen één van die drie potentiële eindbeslissingen, al naargelang het geval, dat een leerling voortaan beroep kan instellen bij de Raad van State.

10.1. Verzoekster heeft op het eerste gezicht – zowel overigens op grond van de vroegere regelgeving alsook op grond van de nieuwe regelgeving – ingevolge een tijdig ingesteld gemotiveerd bezwaar het georganiseerd administratief beroep bij de beroepscommissie regelmatig op gang gebracht.

10.2. In haar nota met opmerkingen betwist de verwerende partij dit weliswaar. Volgens de verwerende partij was het recht op overleg tussen 23 en 26 juni 2014 reeds uitgeput, heeft dit geresulteerd in de nieuwe klassenraadbeslissing van 26 augustus 2014 en stond vervolgens op de weg van verzoekster om tijdig het bezwaar bij de beroepscommissie in te dienen. Ten onrechte dus zou verzoekster eerst nog een overleg met de directeur hebben gevraagd.

10.3. Uit het feitenrelaas blijkt evenwel dat de klassenraad in zijn beslissing van 26 augustus 2014 opnieuw dit overleg als volgende beroepsmogelijkheid vermeldt. Zelfs in de veronderstelling dat de huidige redenering van de verwerende partij terecht zou zijn, dient dan ook *prima facie* vastgesteld te moeten worden dat bij ontstentenis alsdan van de juiste vermelding van de beroepsmogelijkheden, verzoekster niet kan worden tegengeworpen dat zij haar beroep laattijdig heeft ingesteld.

Ten overvloede zij vastgesteld dat ook de kennisgeving door de directeur op 5 september 2014 verkeerd lijkt, door nog te refereren aan het schoolreglement 2013-2014 en aldus aan de oude bepalingen van de Codex Secundair Onderwijs.

De door de verwerende partij opgeworpen exceptie mist ernst.

11. Dit *prima facie* door verzoekster regelmatig ingestelde beroep heeft, conform de thans geldende regelgeving, nog geen van de drie mogelijke eindbeslissingen vanwege de beroepscommissie opgeleverd.

In die zin lijkt de huidige vordering van verzoekster dan ook voorbarig te zijn, wat een reden zou moeten zijn om ze te verwerpen.

12. De verwerende partij heeft verzoekster echter op 5 september 2014 foutief ingelicht over de te volgen beroepsprocedure door haar te verwijzen naar een niet meer met de Codex Secundair Onderwijs in overeenstemming zijnde schoolreglement en zij geeft er in haar beslissing en begeleidende e-mail van 15 september 2014 alle blijk van zelf aan te nemen dat de beslissing van 15 september 2014 van het schoolbestuur de eindbeslissing is.

In die beslissing van 15 september 2014 ligt bijgevolg *prima facie* de weigering besloten om alsnog een bevoegde en regelmatig samengestelde beroepscommissie bijeen te roepen die tot een finale beslissing kan leiden conform de vigerende regelgeving.

In haar nota met opmerkingen erkent de verwerende partij thans overigens dat het aan de nieuwe samen te stellen beroepscommissie toevalt om over het georganiseerd beroep te oordelen, “zodat de Raad van State de bestreden beslissing op deze grond dient te schorsen”.

13. Die omstandigheden rechtvaardigen dat de door verzoekster bestreden beslissing, ter wille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer, in haar tenuitvoerlegging wordt geschorst. Die schorsing mag worden verondersteld de verwerende partij ertoe aan te zetten de zaak niet op haar beloop te laten maar in het licht van het recht van de leerling op een regelmatige en vaststaande eindbeslissing, het bezwaar van verzoeker te (doen) behandelen conform de nieuwe regelgeving, op gevaar af anders *contra legem* te handelen.

V. Voorlopige maatregelen

14. Uit wat voorafgaat volgt dat de door verzoekster gevorderde voorlopige maatregel om een nieuwe samenkomst te bevelen van de klassenraad, haar geen soelaas kan brengen, wat volstaat om het verzoek af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de raad van bestuur van de vzw Onze-Lieve-Vrouwecollege van 15 september 2014 om de over Charlotte De Cuyper delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

2. De Raad van State verwerpt het verzoek tot het opleggen van voorlopige maatregelen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 september 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren